

HET BELANG VAN ERNST

(The Importance of Being Earnest)

Komedie in drie bedrijven

door

OSCAR WILDE

bewerking

Willem van der Aar

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

Fax: 072 - 5 15 53 66

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET BELANG VAN ERNST - THE IMPORTANCE OF BEING EARNEST** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **OSCAR WILDE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2011 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

John Worthing

Algernon Moncrieff

Gwendolyn Fairfax

Cecily Cardew

Lady Bracknell

Dominee Chasuble

Miss Prism - gouvernante van Cecily

Lane - butler van Algernon Moncrieff

Merriman - butler van John Worthing

PLAATSEN VAN HANDELING:

Bedrijf 1 het appartement van Algernon in Londen

Bedrijf 2 de tuin van het landgoed in Woolton

Bedrijf 3 de salon van het landgoed in Woolton

TIJD VAN HANDELING:

Rond de eeuwwisseling van 1900

Eerste bedrijf

(zitkamer in Algernons appartement in Half-Moon Street. De kamer is luxe en artistiek ingericht. Het geluid van een piano klinkt vanuit de kamer ernaast. Lane is bezig met de middag 'tea', en nadat de muziek is opgehouden komt Algernon binnen)

Algernon: Hoorde je wat ik speelde, Lane?

Lane: Nee, mijnheer, ik achtte het ongepast om te luisteren.

Algernon: Wat jammer voor je, Lane. Ik speel niet foutloos. Iedereen kan foutloos spelen, maar ik speel met bewonderenswaardige bezieling. Op de piano is emotie mijn sterke punt. Mijn verstand gebruik ik voor de kunst van het leven.

Lane: Juist, meneer.

Algernon: Nu we het over de kunst van het leven hebben, heb je de komkommersandwiches voor Lady Bracknell?

Lane: Jawel, mijnheer. *(overhandigt ze op een dienblad)*

Algernon: *(bekijkt ze, neemt er twee, en gaat op de sofa zitten)* Trouwens, Lane, ik zag in je huishoudboekje dat afgelopen donderdag toen Lord Shoreham en Mr. Worthing hier dineerden er acht flessen champagne gedronken zijn.

Lane: Ja, meneer, acht flessen.... en een halve.

Algernon: Hoe komt het toch dat in een vrijgezellenhuishouden de bedienden altijd de champagne drinken? Ik vraag dit uiteraard louter uit belangstelling.

Lane: Ik schrijf het toe aan de superieure kwaliteit van de wijn, mijnheer. Ik weet uit ervaring dat bij getrouwde stellen de champagne zelden van eerste klas kwaliteit is.

Algernon: Mijn God, is het huwelijk zó demoraliserend?

Lane: Het is, geloof ik, een erg aangename toestand, mijnheer. Ik heb er tot nu toe weinig ervaring mee gehad. Ik ben maar één keer getrouwd geweest. Dat was het gevolg van een misverstand tussen mij en een jong vrouwspersoon.

Algernon: *(verveeld)* Ik weet niet of ik erg geïnteresseerd ben in jouw privéleven, Lane.

Lane: Nee, mijnheer, het is geen interessant onderwerp. Ik denk er zelf nooit aan.

Algernon: Dat lijkt me logisch. Dat was het, Lane. Dank je.

Lane: Dank u, mijnheer. *(Lane af)*

Algernon: Lane lijkt me over het huwelijk een nogal losse moraal te hebben. Als de lagere klassen ons niet het goede voorbeeld geven, wat voor nut hebben die dan nog? Ze schijnen over geen enkel

moreel verantwoordelijkheidsgevoel te beschikken. (*Lane op*)

Lane: Mr. Ernst Worthing. (*Jack op. Lane af*)

Algernon: Hoe gaat het met je, beste Ernst. Wat brengt jou naar de stad?

Jack: Plezier, plezier. Wat anders? Weer aan het eten, zoals gewoonlijk, zie ik.

Algernon: (*uit de hoogte*) Ik geloof dat het in de betere kringen de gewoonte is om een licht tussendoortje te gebruiken rond vijf uur. Waar heb jij sinds donderdag rondgehangen?

Jack: (*gaat op de sofa zitten*) In de provincie.

Algernon: Wat doe je daar in hemelsnaam?

Jack: (*trekt zijn handschoenen uit*) In de stad vermaak je jezelf. In de provincie vermaak je anderen.

Algernon: Wie zijn die anderen die je vermaakt?

Jack: (*luchtig*) O, buren, buren.

Algernon: (*Gaat naar de tafel en neemt een sandwich*) Jij woont toch in Shropshire, als ik het wel heb.

Jack: Eh? Shropshire? Ja, natuurlijk. Vanwaar al deze kopjes? Vanwaar komkommersandwiches? Vanwaar deze rokeloze verspilling? Wie verwacht je op de thee?

Algernon: Alleen tante Augusta en Gwendolyn.

Jack: Wat verrukkelijk.

Algernon: Alles goed en wel, maar tante Augusta zal jouw aanwezigheid hier nauwelijks op prijs kunnen stellen.

Jack: Mag ik vragen waarom niet?

Algernon: Zoals jij met Gwendolyn flirt is ronduit schandalig. Bijna net zo erg als Gwendolyn met jou flirt.

Jack: Ik ben verliefd op Gwendolyn. Ik ben juist naar de stad gekomen om haar een aanzoek te doen.

Algernon: En je zei dat je voor je plezier kwam. Dát noem ik zakendoen.

Jack: Wat ben je toch ontzettend onromantisch.

Algernon: Ik zie niet in wat er romantisch is aan een aanzoek. Het is erg romantisch om verliefd te zijn, maar er is niets romantisch aan een serieus aanzoek. Je loopt de kans te worden aanvaard. Dat schijnt zelfs de gewoonte te zijn. En dan is alle spanning verdwenen. De hele essentie van romantiek is onzekerheid. Mocht ik ooit getrouwd raken dan zal ik het ongetwijfeld proberen te vergeten.

Jack: Daar twijfel ik niet aan, beste Algy. Scheidingsadvocaten zijn speciaal uitgevonden voor mensen met net zo'n selectief geheugen als jij hebt.

Algernon: *(Jack steekt zijn hand uit om een sandwich te pakken)* Blijf van de komkommersandwiches af. Ze zijn speciaal bedoeld voor tante Augusta. *(neemt er een en eet hem op)*

Jack: Jij eet er anders al de hele tijd van.

Algernon: Dat is heel wat anders. Het is mijn tante. *(pakt een andere schaal)* Neem wat cake. Cake is voor Gwendolyn. Gwendolyn is dol op cake.

Jack: *(loopt naar de tafel en bedient zichzelf)* En het is nog lekkere cake ook.

Algernon: Maar je hoeft niet te eten alsof je alles alleen op gaat eten. Je gedraagt je alsof je nu al met haar getrouwd bent. Maar je bent nog niet met haar getrouwd en ik denk niet dat het ooit gaat gebeuren.

Jack: Waarom zeg je dat in hemelsnaam?

Algernon: Op de eerste plaats trouwen meisjes nooit met de mannen waarmee ze flirten. Meisjes vinden dat niet netjes.

Jack: Dat is onzin.

Algernon: Nietwaar. Het is de waarheid. Bovendien krijg je mijn toestemming niet.

Jack: Jouw toestemming?

Algernon: Mijn beste kerel, Gwendolyn is mijn volle nicht. Voor ik je toesta om met haar te trouwen zul je eerst het geval van Cecily moeten ophelderen.

Jack: Cecily! Wat bedoel je in hemelsnaam? Wat bedoel je met Cecily. Ik ken helemaal geen Cecily.

Algernon: Lane. *(Lane op)* Haal de sigarettenkoker die Mr. Worthing in de rookkamer liet liggen toen hij laatst hier dineerde.

Lane: Jawel, meneer. *(Lane af)*

Jack: Wil je zeggen dat je mijn sigarettenkoker de hele tijd al had? Ik had er een lief ding voor over gehad als je me dat had laten weten. Ik heb er wanhopige brieven over geschreven naar Scotland Yard. Ik stond op het punt om een grote beloning uit te loven.

Algernon: Ik wou dat je dat inderdaad gedaan had. Ik zit de laatste tijd namelijk nogal krap bij kas.

Jack: Het heeft weinig zin om een beloning uit te loven nu het ding gevonden is. *(Lane op met de sigarettenkoker op een dienblad. Algernon pakt hem meteen. Lane af)*

Algernon: Wat krenterig van je, Jack. *(doet de koker open en bekijkt hem)* Het doet trouwens niet ter zake. Want nu ik naar de inscriptie in de binnenkant kijk, zie ik dat hij toch niet van jou blijkt te zijn.

Jack: Natuurlijk is hij van mij. *(loopt naar hem toe)* Je hebt me er honderden keren mee gezien. En je hebt absoluut niet het recht om

te lezen wat er in staat. Het is buitgewoon ongemanierd om een privé sigarettenkoker te lezen.

Algernon: Het is absurd om een absolute mening te hebben over wat men wel en niet mag lezen.

Jack: Alles goed en wel, maar ik wil alleen mijn sigarettenkoker terug.

Algernon: Ja, maar dit is jouw sigarettenkoker niet. Deze sigarettenkoker is een geschenk van iemand die Cecily heet. En jij zei net dat je niemand van die naam kende.

Jack: Nou, als je het per se wilt weten. Cecily is mijn tante

Algernon: Je tante?

Jack: Ja, het is een keurige oude dame. En geef nu mijn sigarettenkoker terug

Algernon: *(gaat achter de sofa staan)* Maar waarom noemt ze zichzelf dan kleine Cecily als ze jou tante is. *(leest)* 'Van je zeer liefhebbende kleine Cecily.'

Jack: *(gaat naar de sofa en knielt erop)* Mijn beste vriend, wat is daar mis mee? Sommige tantes zijn groot, sommige tantes zijn niet groot. Dat is toch iets waar een tante zelf over mag beslissen. Jij schijnt te denken dat elke tante hetzelfde zou moeten zijn als jou tante. Dat is absurd. En geef me nu alsjeblieft mijn sigarettenkoker terug. *(loopt achter Algernon aan door de kamer)*

Algernon: Ja, maar waarom noemt jou tante jou haar oom? 'Van je liefhebbende Cecily aan haar lieve oom Jack'. Er is geen bezwaar, geef ik toe, tegen een kleine tante maar waarom een tante, hoe groot of klein ze ook is, haar eigen neefje haar oom noemt, daar kan ik niet bij. Bovendien je heet helemaal geen Jack, je heet Ernst.

Jack: Ik heet geen Ernst, ik heet Jack.

Algernon: Je hebt me altijd verteld dat je Ernst heette, ik heb je aan iedereen voorgesteld als Ernst, je luistert naar de naam Ernst. Niemand straalt zoveel Ernst uit als jij. Het is volkomen belachelijk om te zeggen dat je geen Ernst heet. Het staat op je kaartjes. Hier heb ik er een *(pakt er een uit de koker)* 'Mr. Ernst Worthing' Ik beschouw dat als bewijs dat je Ernst heet als je ooit probeert te liegen tegen mij of tegen Gwendolyn, of tegen wie dan ook.

Jack: Wel, mijn naam is Jack in de provincie en Ernst in de stad. En de sigarettenkoker heb ik in de provincie gekregen.

Algernon: Ja, maar dat verklaart nog niet waarom je kleine tante Cecily jou haar lieve oom noemt. Kom, mijn beste jongen. Of moet ik de waarheid eruit trekken.

Jack: Je praat precies als een tandarts. Het is heel vulgair om als een tandarts te praten als je dat niet bent.

Algernon: Maar vooruit, vertel me nu alles. Ik kan je zeggen dat ik jou er altijd van heb verdacht een verstokte en heimelijke Bunburyist te zijn. En nu weet ik het zeker.

Jack: Een Bunburyist. Wat is in godsnaam een Bunburyist?

Algernon: Ik zal je de betekenis van die onvergelijkelijke uitdrukking onthullen als je zo vriendelijk wil zijn om me te vertellen waarom je Ernst in de stad bent en Jack in de provincie.

Jack: Kom eerst op met mijn sigarettenkoker.

Algernon: Hier heb je hem. *(geeft hem de sigarettenkoker)* Kom nu op met je verklaring. En laat die alsjeblieft ongeloofwaardig zijn. *(gaat op de sofa zitten)*

Jack: Er is helemaal niets ongeloofwaardigs aan. Het ligt in feite buitengewoon voor de hand. De oude Mr. Cardew die mij adopteerde als klein jongetje maakte me in zijn testament voogd van zijn kleindochter Cecily Cardew. Cecily, die mij aanspreekt als haar oom om redenen van respect die jij onmogelijk kunt aanvoelen, woont op mijn landgoed onder de verantwoordelijkheid van haar bewonderenswaardige gouvernante, Miss Prism.

Algernon: Waar is dat landgoed?

Jack: O, dat gaat jou niet aan, beste jongen. Je wordt niet uitgenodigd. Ik kan je in alle eerlijkheid vertellen dat het niet in Shropshire ligt.

Algernon: Dat vermoedde ik al, beste vriend. Maar ga door, waarom ben je Ernst in de stad en Jack in de provincie?

Jack: Mijn beste Algy, ik weet niet of je in staat bent om mijn echte motieven te begrijpen. Daar ben je nauwelijks serieus genoeg voor. Maar in mijn hoedanigheid als voogd word ik geacht me in alle opzichten moreel verantwoordelijk te gedragen. Dat is mijn dure plicht. En omdat dergelijk gedrag niet bevorderlijk is voor je gezondheid of voor je geluk heb ik, om naar de stad te kunnen gaan, altijd beweerd dat ik een jongere broer Ernst heb die zich altijd vreselijk in de nesten weet te werken.

Algernon: Dan ben je onmiskenbaar een Bunburyist.

Jack: Wat bedoel je in hemelsnaam?

Algernon: Jij hebt een zeer nuttige broer Ernst verzonnen waardoor je zo vaak als je maar wilt naar de stad kunt komen. Ik heb een onschatbare chronisch zieke kennis Bunbury verzonnen zodat ik zo vaak als ik wil naar de provincie kan gaan. Bunbury is werkelijk van onschatbare waarde. Zonder zijn buitengewone slechte gezondheid bij voorbeeld zou ik vanavond naar tante Augusta toe moeten en niet met jou kunnen dineren bij Willis's.

Jack: Maar ik heb je niet gevraagd om vanavond met mij te dineren.

Algernon: Dat weet ik. Je bent zó slordig met het sturen van uitnodigingen.

Jack: Je kunt toch maar beter gaan dineren bij je tante Augusta.

Algernon: Daar voel ik niets voor. Om te beginnen heb ik er op maandag al gedineerd. Op de tweede plaats weet ik wie ik vanavond mijn tafeldame zal zijn. Ze zal me naast Lady Farquart zetten die altijd met haar eigen echtgenoot zit te flirten. Dat is niet erg aangenaam. Het is zelfs niet fatsoenlijk. Het schijnt steeds meer in de mode te raken. Het aantal vrouwen in Londen, dat flirt met hun eigen echtgenoot is ronduit schandalig. Dat geeft totaal geen pas. Het is net alsof je de schone was buiten hangt. Bovendien, nu ik weet dat je een Bunburyist bent wil ik met je praten over Bunburying. Ik wil je de regels vertellen.

Jack: Ik ben helemaal geen Bunburyist. Als Gwendolyn mijn aanzoek aanvaardt zal ik mij ontdoen van Ernst. Ik denk dat ik hem hoe dan ook zal laten heengaan. Cecily is wat al te zeer geïnteresseerd in hem geraakt. Dat begint me de keel uit te hangen. En ik raad jou aan om hetzelfde te doen met Mr. eh met je ziekelijke kennis met die belachelijke naam.

Algernon: Ik denk er niet aan om afscheid te nemen van Bunbury. En als jij ooit getrouwd raakt, wat mij uitermate problematisch lijkt, zal je heel blij zijn om Bunbury te kennen. Een man die trouwt zonder Bunbury wacht een zeer saai leven.

Jack: Dat is onzin. Als ik een charmant meisje als Gwendolyn trouw wil ik van geen Bunbury weten. *(er wordt lang en luid aangebeld)*

Algernon: Dat móet tante Augusta zijn. Als ik beloof haar twee minuten bij jullie weg te houden zodat je de gelegenheid krijgt om Gwendolyn een aanzoek te doen kan ik dan vanavond met jou bij Willis's dineren?

Jack: Ik zal erover nadenken. *(Lane op)*

Lane: Lady Bracknell en Miss Fairfax. *(Algernon gaat hen tegemoet. Lady Bracknell en Gwendolyn op)*

Lady B.: Goedemiddag, beste Algernon. Ik hoop dat je je goed gedraagt.

Algie: Ik vóel me heel goed, tante Augusta.

Lady B.: Dat is niet geheel en al hetzelfde. Die twee dingen gaan in feite zelden samen. Goedemiddag, Mr. Worthing, hoe maakt u het? *(ziet Jack en buigt uiterst koeltjes naar hem)*

Algernon: *(tegen Gwendolyn)* Wat zie je er beeldig uit?

Gwendolyn: Ik zie er altijd beeldig uit. Vindt u niet, Mr. Worthing?

Jack: U bent eh volmaakt, Miss Fairfax.

Gwendolyn: O, dat hoop ik toch niet. Als ik volmaakt ben laat dat geen ruimte voor verdere ontwikkelingen. En ik ben van plan om me nog in veel opzichten te ontwikkelen. (*Gwendolyn en Jack gaan samen in een hoek zitten*)

Lady B.: Het spijt me dat ik wat laat ben, Algernon. Maar ik moest even aangaan bij Mrs Harbury. Ik was daar niet meer geweest sinds haar arme echtgenoot is gestorven. Ik heb nog nooit een vrouw zo zien veranderen. Ze lijkt wel twintig jaar jonger. En nu wil ik een kopje thee en een van die verrukkelijke komkommersandwiches die je me hebt beloofd.

Algernon: Zeker, tante Augusta. (*gaat naar de theetafel*)

Lady B.: Kom je niet hier bij mij zitten, Gwendolyn?

Gwendolyn: Dank u, mama. Ik voel me zeer op mijn gemak waar ik nu zit.

Algernon: (*pakt het lege dienblad geschokt op*) Goeie hemel, Lane! Waar zijn de komkommersandwiches? Ik had er uitdrukkelijk om gevraagd.

Lane: (*uiterst serieus*) Er waren vanmorgen geen komkommers op de markt, mijnheer.

Algernon: Geen komkommers?

Lane: Nee, mijnheer, zelfs niet voor contant geld.

Algernon: Je kunt gaan, Lane.

Lane: Dank u. (*Lane af*)

Algernon: Het spijt me vreselijk, tante Augusta, dat er geen komkommers waren, zelfs niet voor contant geld.

Lady B.: Het geeft niet, Algernon. Ik heb zojuist een paar gebakjes gegeten bij Lady Harbury, die mij nu uitsluitend voor haar plezier lijkt te leven.

Algernon: Ik hoor dat haar haar blond is geworden van verdriet.

Lady B.: Het heeft inderdaad een andere kleur gekregen. Door welke oorzaak, ik zou het niet weten. (*Algernon geeft haar thee*) Dank je. Ik heb een verrassing voor je vanavond, Algernon. Ik gun je een plaats naast Mary Farquart. Dat is zo'n aardige vrouw. En zo attent voor haar echtgenoot. Het is verrukkelijk om te zien hoe die twee met elkaar omgaan.

Algernon: Ik ben bang, tante Augusta, dat ik bij nader inzien zal moeten afzien van het genoegen om bij u te dineren.

Lady B.: (*fronsend*) Dat hoop ik niet, Algernon. Het zou mijn hele tafelschikking ernstig verstoren. Je oom zou dan boven moeten gaan eten. Gelukkig is hij dat gewend.

Algernon: Het is uitermate vervelend en buitengewoon teleurstellend

voor me maar het is nu eenmaal zo dat ik zojuist een telegram heb gekregen met het bericht dat mijn arme vriend Bunbury er weer heel slecht aan toe is. (*wisselt een blik uit met Jack*) Mijn komst is dringend gewenst.

Lady B.: Ik moet zeggen, Algernon, dat het hoog tijd wordt dat meneer Bunbury eens het besluit neemt of hij blijft leven of gaat sterven. Zijn getreuzel is absurd. Bovendien staat dat moderne meeleven met ziekelijke medemensen me bepaald tegen. Ziekte bij anderen dient sterk ontmoedigd te worden. Gezondheid is de voornaamste plicht die het leven ons oplegt. Dat zeg ik ook altijd tegen je arme oom. Maar hij schijnt er zich weinig van aan te trekken want hij lijkt nog steeds niet aan de beterende hand. Het zou me een lief ding waard zijn als je zo goed wilt zijn om meneer Bunbury te vragen om geen inzinking te krijgen aanstaande zaterdag want ik reken erop dat jij voor mij de muziek uitzoekt.

Algernon: Ik zal met Bunbury spreken als hij nog bij bewustzijn is en ik kan u beloven dat hij tegen zaterdag weer hersteld zal zijn. Maar laten we het programma dat ik heb samengesteld even doornemen. Komt u even mee naar de kamer hiernaast?

Lady B.: Dank je, Algernon. Dat is heel attent van je. (*Staat op en volgt Algernon*) Gwendolyn, kom je?

Gwendolyn: Zeker, mama. (*Lady Bracknell en Algernon gaan de muziekkamer in. Gwendolyn blijft achter*)

Jack: Wat een prachtige dag vandaag, nietwaar Miss Fairfax?

Gwendolyn: Alstublieft, Mr. Worthing, praat niet over het weer. Altijd als mensen over het weer praten weet ik zeker dat ze iets anders bedoelen. En dat werkt zo op mijn zenuwen.

Jack: Ik bedoel ook iets anders.

Gwendolyn: Dat dacht ik al. Ik heb zelden ongelijk.

Jack: Ik zou graag van de tijdelijke afwezigheid van lady Bracknell gebruik willen maken om...

Gwendolyn: Dat moet u zeker doen. Mama heeft de gewoonte om plotseling terug te komen in een kamer, iets waar ik haar al vaak over heb moeten aanspreken.

Jack: (*nerveus*) Miss Fairfax eh ... vanaf het moment dat ik u voor het eerst heb ontmoet, heb ik u bewonderd, meer dan enig ander meisje dat ik heb ontmoet sinds ik ... u heb ontmoet..

Gwendolyn: Daar ben ik me terdege van bewust. En ik had gehoopt dat u daar duidelijker blijk van had gegeven, vooral in het openbaar. Voor mij heeft u altijd een onweerstaanbare aantrekkingskracht gehad. Zelfs voor ik u ontmoet had, was u mij niet geheel

onverschillig. (*Jack kijkt haar met verbijstering aan*) We leven, zoals u hopelijk weet, in een tijd van idealen. En mijn ideaal is altijd geweest om verliefd te worden op iemand met de naam Ernst. Die naam heeft iets wat absoluut vertrouwen inboezemt. Vanaf het allereerste ogenblik dat Algernon vertelde dat hij een vriend had die Ernst heette wist ik dat ik voorbestemd was om van u te houden.

Jack: Houd je echt van me, Gwendolyn?

Gwendolyn: Hartstochtelijk.

Jack: Schat! Je weet niet hoe gelukkig je me maakt.

Gwendolyn: Mijn eigen Ernst!

Jack: Maar.... Meen je echt dat je niet van me zou kunnen houden als ik geen Ernst heette?

Gwendolyn: Maar je heet toch Ernst.

Jack: Ja, dat weet ik. Maar stel dat het anders was. Wil je zeggen dat je dan niet van mij zou kunnen houden?

Gwendolyn: (*gladjes*) Ah! Dat is duidelijk een hypothetische vraag die als de meeste hypothetische vragen in geen enkel verband staat met de realiteit van het dagelijks bestaan.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto